

QVÆSTIO MEDICA.

QVODLIBETARIIS DISPV TATIONIBVS
MANE DISCVTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORVM,
die Iouis xxiv. Nouembris.

M. IACOBO IOVVIN,
Doctore Medico, Moderatore.

An alimenti & humorum Attractio similitudine substantiae?

I.

A

MANSVM, & ad nutritionem præparatum alimentum excipit gula, via communis per quam in ventriculum deuoluitur, ita vt partim trahente ventriculo, partim deducente gulâ, ciborum fiat de glutitio. Facultatum autem ministrantium princeps ^{EXXTIXI}, quæ sibi conueniens alimentum trahit, non tantum in vno ventriculo sedem fixit, sed & omnibus jejunis partibus, imperijque sui fines, longè latèque protulit, adeo vt ne minima quidem extet corporis humani particula, quam non alimenti benignitas attingat; non quod viuifici nectaris, vel humoris gratiosi latices vberimí, grauitatis pondere fluminis instar illabantur, externoue pulsu vel impetu suo protrudantur; compertum enim est ex instituto antiquæ disciplinæ, suam esse cujusque particulae vim attrahendi, quæ quod sibi familiare est & jucundum alimentum, è fonte illo sanctissimo corporis generis humani educatore, priuata beneficentia, nec minus grata largitate proleget. Cumque partium vniuersi corporis perampla sit varietas, obquam non omnes vnius & ejusdem alimenti suauitate passantur, neque ejusdem deliciis capiantur, erit cujusque partis quædam vis & facultas, quæ quod idoneum sibi fuerit & accommodatum, veluti sugat, alliciat, & trahat. Sic purgantia medicamenta, vnumquempiam è corpore hinc morem mouere; nemo homo iturus est inficias. Nec potioribus artibus, quam facultatis attrahentis ope, vita continetur.

HO C sanè magnum & mirabile grauia sursùm traduci, leuia, deorsum, & contraria quæ sese pellere atque interimere solent, nolle tamen sejungi, talis & tantus ille est rerum omnium consensus & suauitatis velut impromiscuæ concensus. At omnem admirationis modum egreditur, quo pacto, incredibilis illa ⁱⁿ potentia, artificio quæ tam dissimili rerum vniuersitati præsidet & prælucet, syluarum ut horrida, hortorum amœna, summa montium, depressa valium, arborum acies, plantarum amplissimos exercitus, læta lectaque florum agmina, cerealium fructuūmque vim & copiam, & sexcenta varia, è ditissimo locupletissimōque penu suo de prompserit, nec minore in corpus animum incluserit, quod vno voluit calore viuere pariter & interire, ut per intelligentiam operetur anima, intelligentia per sensus, sensus

beneficio corporis , calore corpus , calor in humido conser-
uetur , arctissimōque nexus commercij , seruitijque genere ,
sese omnia complectantur , non tamen variis atque diuersis ,
sed similibus allicitatur . Quod si plura infiniti , præ se ferant
imaginem , atque similitudo , communis quædam plurium sit
expressio similium , nec emolumenti quicquam simile conse-
quatur à simili ; quid est quoero sui cur promaonda illa , suæ
que varietatis oblita , in qua tamen constituenda indefesso
sic labore toties desudat & elaborat , simili potius , quam dis-
pari gaudeat , & delectetur ?

IV.

SACRIS naturæ mysteriis initiatuſ , vel eorumdem an-
tistites , communem hanc hominum matrem non potis est
non exosculari , quamdiu summo cum otio contemplabitur
parentis optimæ maximæque justitiam & diligentiam quibus
omnium saluti & incolumenti consuluit . Cum enim omnium
quæ nascuntur finis quodammodo sit ipsa conseruatio , cuius
viribus perseverat , quod esse cœpit ; quin , ipsa eadem videa-
tur continuatus quidam omnibusque momentis repetitus
exortus , non minus de rerum conseruatione , quam ortu sol-
licita , quas vires ad sibi similia generanda rebus indidit , eas-
dem sacratis & inuolatis amicitiæ legibus ad sibi similia con-
seruanda in similibus apposuit , ut iisdem generandis , eadem
& conseruandis , de via nihil declinans , omnino præsit : &
quæ possunt sibi similia producere , facilius valeant sibi simili-
lia conseruare . Fit autem concursus ad ea quæ sibi similia sunt ,
quo jure non pauca ad sibi affinia mouentur , tanquam ad asy-
lum , & perfugij , solatique locum , quibus constantius be-
nigniusque conseruantur . Verum neque stirpes , neque no-
stri corporis particulae quicquam allicitunt , nisi illius appetitu
naturali stimulentur : quod enim familiare sibi gratuimque
est , idcirco trahunt , quia illius desiderio tenentur , quicquid
autem attrahitur , id & salutare , hoc autem jucundum &
amicum est quia simile , amor enim non interuenit nisi inter
similia , quemadmodum odium inter dissimilia & diuersa : sub-
stantiarum autem conuenientia atque similitudo parit amici-
tiam , cum utiles & jucundi perpetuus amor sit rebus omnibus
inditus .

V.

VIS illa substantiæ similitudinis toto fere hoc naturæ
theatro diffusa , locorum etiam interuallo dissita con-

ciliat, sensum inanimis indit, omnia cogit & Delum ipsam immotâ suâ sede dimoueret; allicit humores ad medicamenta, alimentum ad membra, magnetem ad polos inuitat, ferrum ad magnetem, aquarum moles ad aërem excitat, ad succinum paleas conuertit; fluuios ad fastigia montium impellit, rapit $\psi\chi\zeta$ ad lumen, hydrargyrum mouet ad aurum. Nec tibi persuadeas velim calorem, licet aliquando famuletur attrahentibus, sítque potentissimus naturæ minister, illustret cuncta, motu exagitet, qualitate fœcundet, temperie mulceat, exuperantiâ deuoret, nihil suis viribus non attingat, omnésque varijs actionibus mundi partes sustineat, tanti esse momenti, quâ attrahentibus vim suam conferat. Quid enim caloris spongiarum latitat in cuniculis, quibus plurima humidorum rapiuntur? si enim calor aut siccitas inessent, extincionem sui pariter & ruinam contrariorum desiderio concupiscerent. Cur dolores & vulnera non semper calent, si sanguinem semper alliciunt? & quo modo omnia quæ vacui discrimine trahuntur calore poterunt concitari, si omni calore destituta, & frigidissima plerumque sentiuntur? Et reuerâ valdè inops & exhaustum foret ærarium naturæ, si vnius caloris pecuniam vbiique proferret. Vni verius & jure merito substantiæ similitudini attractionis opus debebitur, non temperamento non materia, sed vel formæ dumtaxat, vel his certè omnibus, quæ proinde totius substantiæ similitudo dicitur. Alimentum quippè idcirco nos alit, quia nobis tota sua substantia simile est. Hæc sufficiens caufa est ad res singulas vincendas, hæc summo impetu & imperio concitat spiritus, titillat sanguinem, allectat amores, jungit amicitias, firmat consuetudines, sensus decipit, & rapit animos, ejusque vis ad alienos pertinens, in nepotes ipsos quadam mentis opinione transfunditur.

Ergo alimenti & humorum Attractione similitudine substantiae.

DOMINI DOCTORES DISPVVTATVRI.

<i>M. Ludouicuſ Renouart.</i>	<i>M. Franciscuſ Blondel.</i>	<i>M. Guillelmus du Val, Prof. Reg.</i>
<i>M. Petrus le Comte.</i>	<i>M. Lancelotus de Frades.</i>	<i>M. Nicolaus Henault.</i>
<i>M. Mathurinus Alton.</i>	<i>M. Iacobus Mentel.</i>	<i>M. Iohannes Desgoris, Med. Reg.</i>

Proponebat Lutetiae **ANTONIVS MORAND,**
Denomarensis, A.R.S.H. M.DC. XLIV.

*La mme thye est la 732e de que VI
in Julio des Chres de la faculté;* —